

VI. Forslag til Lov om Ændring i Lov om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo.

Et *Flertal* (Bomholt, Fr. Dalgaard, Holger Eriksen, Hartvig Frisch, Knud Hansen, Jensen [Gørding], Hassing Jørgensen, Helga Larsen og Strøm) indstiller Lovforslaget til *Vedtagelse uforandret*.

Om *Mindretallets* Stilling til Lovforslaget henvises til de af disse nedenfor fremførte Bemærkninger.

VII. Forslag til Lov om Ændring i Lov om Ægteskabets Retsvirkninger.

Et *Flertal* (Bomholt, Fr. Dalgaard, Holger Eriksen, Hartvig Frisch, Knud Hansen, Jensen [Gørding], Hassing Jørgensen, Helga Larsen og Strøm) indstiller Lovforslaget til *Vedtagelse uforandret*.

Om *Mindretallets* Stilling til Lovforslaget henvises til de af disse nedenfor fremførte Bemærkninger.

Bemærkninger til Lovforslagene Nr. I.—VII. af to Mindretal.

Et *Mindretal* (Elgaard, Kjær og Inger Gautier Schmit) har under sit Arbejde i Udvalget ønsket at medvirke til at skabe en mere betryggende Stilling for Børn født uden for Ægteskab, end Tilfældet er for disses Vedkommende i Øjeblikket. Man har derfor overalt, hvor det gjaldt om at støtte det uden for Ægteskab fødte Barns Stilling personligt og økonomisk, sluttet sig til Lovforslaget, ogsaa hvor det i visse Tilfælde gælder om at udstrække Barnefaderens Forsørgelsespligter til Barnets 21de Aar og til at omfatte en videre Uddannelse for Barnet, samt hvor det gælder at skærpe Bestemmelserne med Hensyn til Udbetaling af Alimentationsbidrag. Alt sammen ud fra den Betragtning, at de egentlige Muligheder for at forbedre disse Børns Kaar ligger paa det økonomiske Omraade.

Paa andre Omraader — hvor det gælder Ligestilling med Ægtebørn med Hensyn til Navn og Arveret efter Faderen — har Mindretallet ikke kunnet slutte sig til Lovforslagets Bestemmelser ud fra den Betragtning, at ubetinget Navn og Arveret efter Faderen alene bør være knyttet til det legale Ægteskab og de Børn, som fødes her. En tilsigtet Ligestilling her kan — trods alle Lovbestemmelser — dog ikke opnaas. Bestemmelsen herom (§ 1 i Forslag til Lov om Børn uden for Ægteskab) virker i det væsentlige kun som en Programudtalelse, hvis Realisation ikke lader sig etablere, og som derfor er egnet til at vække Forhaabninger, som Loven — og Livet — er ude af Stand til at indfri.

Retten til Navn og Arveret vil maaske i ganske enkelte Tilfælde blive af Betydning for et uægteskabeligt Barn, men kan maaske i mangfoldige andre Tilfælde medføre alvorlige Ulemper for Hustru og Børn i det Ægteskab, som Faderen muligvis lever i eller senere indgaar, og volde saa megen Uro og Forvirring, at det eventuelle samfundsmæssige Gode, der opnaas til den ene Side, vil medføre saa store og uretfærdige Ulemper til den anden Side, at Mindretallet ikke finder det rimeligt at gennemføre en saadan Ordning.

Bestemmelsen vil tillige medføre en Mængde Retssager, hvor Faderen vil søge at frigøre sig fra sine Forpligtelser. Resultatet vil blive, at en stor Skare Børn, hvis Retten frikender Faderen, kommer til at staa uden nogen udlagt Barnefader — den sørgeligste Stilling, noget Barn kan komme til at indtage. Og samtidig vil det uægteskabelige Barn, for hvem der udlægges en Barnefader, faa en favoriseret Stilling endog fremfor de ægteskabelige Børn, idet det frit kan vælge mellem Faderens og Moderens Navn og nyde alle de økonomiske Rettigheder, der tilflyder det ægteskabelige Barn. Større Uligheder i Vilkaarene kan næppe tænkes. Mindretallet maa derfor tage Afstand fra saadanne Bestemmelser i Lovforslagene, der tager Sigte paa at give uægteskabelige Børn samme Rettigheder som ægteskabelige